

● **אחרי השלב הראשון במינוי מינוי עלידי צה"ל, תגיש ארצות-הברית, באמצעות או"ם, הצעה להמשך הפעולה.** לפי הצעה זו, תידרש ישראל לסגת עד לגבולות שביתת-החשק, ואילו לצבא המצרי יורשה לחזור לכל בסיסיו הקודמים, פרט לשארם אלייך ולרצועת עזה. בשני אזורים אלה, יתרכז צבא האו"ם, וחס יוכרוז כאזורים מפורזים, תחת חסות בינלאומית. בצורה זו יבקשו אמריקאים להבטיח לישראל כי לא יפרע מעבר אניותיה במפרץ אילת וכי רצועת עזה לא תשמש בסיס להכנות צבאיות פעילות נגדה.

● **לעומת זאת, תציע קנדה הצעה משלה, העשויה לזכות במתיכתן השקמה של ארצות אמריקה הלטיניות.** לפי הצעה זו, לא יורשה לצבא המצרי לשלב ולסיני, כל עוד לא תתן ממשלת קהיר הבטחה מפורשת לא לחפוס את תעלת סואץ בפני אניות ישראל ולאפשר שיט חופשי גם במפרץ אילת.

● **בחוגים דיפלומטיים פובליציסטים מתגבשת הרעה הבאה לגבי המרחב:** על שתי המעצמות הגדולות, ארצות-הברית וברית-המועצות להימנע מחתרבות פעילה כלשהי בנייני חאזור ולהתיר, תחת זאת, לשני מנהיגי הגוש השלישי — טיטו ונהרו — לפעול למען יישוב הסיכסוך הישראלי-ערבי. לדעת הרואים, יתכן רק פתרון אחד: ארצות ערב יכירו עקרונות בקיומה של מדינת ישראל, יתנאי שזו תסכים לחזור לגבולות הווזוקה של 1947.

● **אל תתלה תקוות רבות בנחישותם של מיפנח בעריישראל במדיניות החוץ של ארצות-הברית.** מינוי של כריסטיאן הרטר במקומו של הרברט הובר כסגן שר החוץ, עשוי להיות בעל משמעות רק לגבי היחסים בין ארצות-הברית לבין צרפת ובריטניה, שהתערערו במידה רצינית בעת מעברו של ג'ון פוסטר דאלס מתפקידו ומילוי מקומו עלידי הובר הבדלני. חי עובדה שהרטר פעל בשנים האחרונות למען הציונות בארצו לא תשנה את מדיניות הסטייטס-דפרטמנט, הנקבעת על ידי מנגנון הקבע האמרייקאלי, תחת פיקוחו הישיר של דאלס.

● **וועידת הברית האמלני טית, המתכנסת עתה בפאריס, ואשר מטרתה לתקן את יחסי אמריקה-האירופה המערבית, עי שויה להסתיים בחוצאות הפוכות.** אס ארצות-הברית תעמוד בדעתה לתגש סיוע כלכלי וצבאי למארוק ולסוניסיה, על אף התנגדותה של צרפת, ואם היא לא תפייס את בריטניה בשאלת הסואץ וסיכסוך בגדאד-קהיר, יסמן הדבר חת-חלת התפוררות הברית.

● **העזושים הבלתי-פוסקים העוברים עתה על חונגריה, טי שויים להביא לחיסול הקהילה היהודית שם.** מתנהל משא ומתן בלתי-ירשמי בין גופים יהודיים וממשלת יאנוש קדאר, במטרה לאפשר את עלייתם המרוכזת של כל יהודי חונגריה לישראל תוך תקופה קצרה.

● **מתקרב מיפנח ביחס חי הפתדרות הכללית לאזרחיה חי ערביים של מדינת ישראל.** בח נהנה המצומצמת של ההסתדרות, הש-תרשה ההכרה כי יש לפתוח מיד בפעולה רחבה לשילוב הערבים בכל שסחי החיים של ההסתדרות וחמדינה. הדבר יתבסס עלידי הקמת מחלקה מיוחדת לשילוב ערבים בכל ענפי ההסתדרות, לפיתוח חשכלת הערבים הצעירים ולצירוף פעידים ערבים במידה נאותה למנגנון חמדינה.

● **צפוית התקפה כללית על חברי ואוחזי מקיי.** הפעולה תתחל במקסימום השקט האפשרי, ותכוון להרחקת קומוניסטים מסקומות עבודה ציבוריים וגם פרטיים, במידה שהדבר יתן לביצוע.

● **בחזית המפלגתית, יתפסו ריכוזי חעולים מקום נכבד בעתיד הקרוב.** לאחר מינוי של אחוד אבראל כאחראי למחלקת הסולים החדשים במזכירות הפעילה של מפא"י, יחול במסע מוגבר לגייס עולים חדשים לשורות מפא"י. הדבר יביא לתגנשויות חמורות בין פעילי מפלגה זו לבין פעילי המפלגות האחרות בריכוזים אלה.

● **הנהלות העתונים היומיים יחדשו את דרישתן לאשר לחן העלאה נוספת במחירי העתונים.** יהיה זה אחד הסימנים למשבר החריף, המקיף למעשה את כל חסתונות היומיות, המפלגתית והבלתי-תלויה כאחת.

● **לעומת זאת, לא תירתע מפא"י מביצוע תוכניתה להוציא עתון יומי חדש.** העורך: משה שרת. ביג"י תומך בתוכנית זו, גם מתוך חשש שאם לא יפתח ססח פעילות מוגדר לשרת, הוא עשוי לרכז סביבו גרעין אופוזיציוני פעיל בתוך מפא"י, ואף לחזור לממשלה.

● **עם שובח של גולדה מאיר לישראל מעצרת או"ם, יוחלט, בין השאר, על תפקידו החדש של מנהל אלי-על לשעבר, אריח פינקוס.** פינקוס, אשר סיבות התפטרותו מהנהלת אלי-על סרס ניתנו לפירסום, מועמד עתה לתפקיד דיפלומטי.

● **ההצעה חקופותית הכוללת בעונה התיאטרית הנוי כחית תחיה, כנראה, הצגת "יומנה של אננה פראנק" בחכימת, בכימויו של ישראל בקר.** המחזה, המבוסס על יומנה האמיתי של נערה יהודיה שבייתה כמה משנות מלחמת העולם השניה, יחד עם משפחתה, במחבוא בהולנד, זכה להצלחה גדולה בארצות-הברית, בצרפת, בהולנד, בשבדיה ובגרמניה.

היו כמעט ריקים, ההצעה נדחתה בשלושה קולות בסדרהכל. אילו הסריחו שלושה חברים דתיים נוספים את עצמם לבנין הכנסת באותה שעה, היה איסור הנסיעות בשבת הופך לחוק המדינה.

משטרה

מוות במטה הארצי

עורך-הדין מאיר דינאי היה עסוק מאד ביום ששי האחרון. המשטרה הלביסחה להביא את לקוחו, דוד רסולי, אל בית משפט השלום על גנת להוציא נגדו פקר דת מעצר. הלקוח ישב אותה שעה בחדר החקירות של הענף הכלכלי במטה הארצי, האוין בפעם המאה האחת לשאלה החוזרת ונישנית בדבר רשת הברחות אר-צית בין ישראל לעיראק, בה היה מעורב כביכול.

בעצר בבוקר פקעה סבלותו של דינאי. הוא צלצל למשטרה, ביקש לדעת מתי יובא רסולי אל השופט. הוא נענה כי המכונית תצא מיד. באחת עשרה רחצי, היתה תשובה דומה, בשתיים עשרה, היתה ההודעה הטלפונית מהמטה שונה וקצרה ביותר: "דוד רסולי התאבד לפני דקות אחדות, לאחר שקפץ מחלון הקומה החמי-שית, הוא נהרג במקום."

דינאי מיהר אל המטה הארצי, ביקש

איחוד מרחבי, הסיסמה העיקרית: המלחמה בין שני העמים השמיים פותחת את המר-חב בפני האימפריאליזם הזר מכל הכר-הנים.

שבוע הצטרפה באופן מפתיע אישיות נכבדה לדרישה זו, באסיפת-עם מטעם מפ-לגתו ברמת-הצחק, קרא יגאל אלון: "לידי המפקדה הצבאית, הדרושה לנו לשם הג-נה על קיומנו וזכויותינו, יש צורך דחוף גם בהקמת מפקדת-שלום, שתתחזה מדר-ניוח של שלום לטוח ארון! עלינו לחזק את הכלים הקיימים, ולהקים גם כלים חדשים! הסברתנו צריכה להגיע לכל אוון ערבי וללהביר את הסכנות הצפויות מכי-צב של מלחמה! יהיו חלקים בעמי ערב שיבינו מה הסכנות! עלינו לחתום ליום זה וליוזום אופנסיבה של שלום!"

מה צריכה להיות התכנית? גם בשטח זה קיבל יגאל אלון את הצעת העולם הזה: "יש לכונן חבר עמים מורחית-כונני, ברית אזורים של עמים ריכוניים לשי-חורף-פעולה מדיני, כלכלי, תרבותי ומדעי, כל זמן שקיים מצב מלחמה בין הערבים וישראל, מהחזה הדבר פירעה למעצמות הג-דולות, לתקוע יתר של סכסוכים באזור!"

פגישת עם המרשל. היה זה קו בלתי-צפוי מצד דובר של מפלגה שתמכה בכל לבה בקו המדיני של דוד בן-גוריון, הצביעה בממשלה בהתלהבות למען מיבצע-סיני.

יתכן שאחד הגורמים שדחפו את יגאל אלון לחפש לו דרך חדשה היה נעוץ בחזית אישית: פגישתו עם המרשל טיטו, אלון, שלא ידע על מיבצע-סיני מראש, השתתף במשלחת חברי הכנסת שנפגשה עם המנהיג היוגוסלבי, שעות מעטות לפני פתיחת המיבצע, ביקשה לשכנע אותו ש-ישראל לא תיוזם לעולם שום פעולת-התקפה, אין ספק שאלון נזכר בהבטחתו זו כשנודע לו, באותו ערב, על פתיחת המיבצע.

המרשל השתדל מאד להסביר פנים למש-לחת הישראלית, סיכר לה בגלוי לב על סכסוכו עם סטאלין ("רוזבלט וסטאלין הסי-כימו ביניהם שכל אחד יקבל 50% מן ה-שלטון ביוגוסלביה. עשיתי פשרה ולקחתי 100% בשביל יוגוסלביה!"). איאפשר היה לדרוש ממנו שיאמין כי המיניסטר נמיר והגנרל אלון לא ידעו על מיבצע-סיני יומיים מראש. אין ספק שהרגיש את עצמו מרומה בודון. היה זה מזון למחשבה מצד אלון, אם יתקבל הקו החדש עלידי מפלגתו ברצינות, ולא כסיסמה חולפת של נאום ספונטאני, הוא עשוי לתרום תרומה גדו-לה לקיומה של המפלגה, התיעה מזה כמה חרשים על במה המדינית, מבלי לדעת מה בדיוק היא רוצה.

הכנסת

לכה רודי לקראת כלה

השרים הדתיים לא הבחינו בהזדמנות ההיסטורית, כאשר הצע שרה-התחבורה משה כרמל לתת לכל בעל מכונית לבחור ביום שבתון אחד בשבוע, אך לא ביום השבת, בו שובמות בלאו הכי רוב המכוניות, הם גיעצו בראשיהם לאות הסכמה ועברו לגי-קודה תבאה, על סדרה-היום.

אך איש אחד שם לב לגודל השעה. היה זה בנימין מין, מנהיג פועלי אגרי-דתי-ישראל, הוא הלך לקראת הכלה, פתח מיד בפעולה נמרצת בכנסת, דרש כי ייתן לכל אדם לבחור ביום השבת, כיום שבתון.

ההצעה נראתה הגיונית, נתקבלה ללא ויכוח רב. בטאנו של מין, שעדים הי-כה בחופים הגדולים: הישג דתי חשוב ומיוחד-למינו הושג עלידי מנהיגו, גואל היהדות הדתית הצרופה.

● **עצדנות מבורכות.** זה הרגיו את שאר הדתיים המקצועיים. הכנסת, הם לא יכלו להשאיר הישג נכבד כזה בידי מין. לכן הודרנו משה קלמר, איש המפלגה הדתית-לאומית, ושלמה לוינג, איש אגרי-דתי-ישראל, הכניסו הצעה חדשה, קיצונית יותר: להפוך את שבתון-השבת לחובה, כמו בימי דוד צבי פנקס המנות.

איש לא התיחס לדבר ברצינות. הכל הבינו את מצוקתם של החברים הדתיים. אמר משה כרמל, כמעט בהלצה: "אתם הרי לא נוסעים בשבת. אם יאסרו עליכם לנסוע בשבת, או מה תחסיקו?"

אולם המדיחה האמיתית באה בסוף. מכל ח"כ המפלגות הדתיות נכחו רק שני חב-רים באולם הכנסת בשעת ההצבעה - קלמר ולורנץ עצמם. גם שאר הספסלים

יגאל אלון עם משלחת הכנסת ביוגוסלביה *

מה חשב טיטו ?

לראות את לקוחו המנות. הגופה כבר לא היתה שם: היא הועברה מיד אל תחת מגן דוד אדום הקרובה, לאחר שרופא המשטרה קבע את מותו ההדאי של דוד רסולי. האבחנה: אבד לדעת.

● **לדא סריטות.** לאחיו, אשתו ושכניו של דוד רסולי היתה דעה שונה לגמרי על סיבות מותו של העצור. "דוד איבד את עצמו לדעת" צעקה אשתו מרסיל, 38, כשהמשת לידה מנסים להבין פשר ההת-קהלות בדירתם. "תמיד היה לוועג למה-אברים, אומר שזו לא הדרך..."

גם השכנים לא רצו להאמין שדוד רסוי-לי, 40, יכול היה לאבד את עצמו לדעת. "אנחנו כולנו אהבנו אותו, היינו מבקרים בביתו בערבי שבתות ובלילות השבוע, והוא אצלנו. קימנו יחסי שכנים למופת", סיפר בעל חנות המכולת בחזית הבית, מאיר גרונוס שהורשה לראות את פני דוד, לפני קבורתו.

● **אי אפשר היה להאמין שאלה הם פניו של אדם שקפץ מן הקומה החמישית.** היתר בחצר המשטרה. החצר מרוצפת, יש בה כל מיני גרוטאות. הפנים של רסולי היו כשל אדם חי. לא היתה אף סריטה עליהן, העיד.

● **יחסה של המשטרה למשפחה השכולה היה מזוהר ביותר.** בגדי המנוח לא הוח-זרו לקרוביו, שהורשו רק להסתכל בבית השימוש שבקומה החמישית של בנין המ-

● בשעת חנחת זר פרחים על קבר חיחו-דים, הרוני הנאצים. אלון נמצא בין מרדכי נמיר והרצל ברגר. לפניו ד"ר שמשון יוניצי-מן, ח"כ חרות.